

Det var vist også en socialdemokrat, der var kommissær der, men det var jo en anden og tidligere udnævnelse. Sådan er det med de socialdemokrater, de er svære at få til at komme i førertrøjen.

Det Radikale Venstre beklager udenrigspolitik med yderfløjene. Som jeg sagde har vi inviteret de partier, der ikke ville være med, til at være med. De havde rig mulighed for det, og jeg kan kun se vilje til en kunstig skillelinje, fordi man her under mødet finder på en pind, der kan adskille sig fra regeringens forslag til vedtagelse. Under mødet, mine herrer, og det var, efter at man havde fået tilbuddet om at være med, var man jo enig om de ni ud af ti punkter.

Så hvis hr. Martin Lidegaard mener det med ikke at føre politik med yderfløjen, så kom dog i arbejdstøjet og få medindflydelse i stedet for at lave kunstige skillelinjer og tage et tidligere slag op.

Til sidst vil jeg sige, at regeringen jo netop har valgt at prioritere at samle indsatsen i stedet for at sprede den. Det, vi samler os om, er god regeringsførelse og miljø, og vi har udbetalt flere penge til miljø i bistandspolitikken i 2002, end der blev udbetalt i 2001. Vi har satset på nærområderne, en helt ny nærområdestrategi, fordi verdens flygtninge i flygtningelejrene er de dårligst stillede mennesker i verden. Vi skal sørge for, at nærområder omkring flygtningelejrene fungerer, og det har vi sat ekstra penge af til i 2003.

Vi har sat 400 mio. kr. ekstra af til de nyprioriterede områder som erhvervssektoren, handel og udvikling, sammenhængen mellem udviklingspolitik og andre politikområder, skærpet fattigdomsorientering og yderligere små 100 mio. kr. til styrkelse af kvindernes inddragelse i udviklingsaspektet. Så regeringen har altså lagt nogle målsætninger og perspektiver frem, og jeg var glad for, at de hovedmålsætninger, der var fremlagt, altså har fundet almindelig tilslutning i dag.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, der er ganske mange korte bemærkninger, inden miljøministeren får ordet. Først hr. Jeppe Kofod, derefter hr. Martin Lidegaard, hr. Keld Albrechtsen og hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Må jeg først sige til udenrigsministeren, at jeg håber altså, vi kan få en fair og saglig debat fra

talerstolen. Jeg synes, at noget af den sprogbrug, som udenrigsministeren bruger her om andre partier, er fuldstændig utilgivelig. Lad os da behandle hinanden med respekt og få en saglig debat, det synes jeg da vi fortjener i det her Ting. Det er det første, jeg gerne vil sige.

Det andet er, at når man ser på den måde, som ministeren lægger tallene ud på, så er det jo forkert. Vi ved jo godt alle sammen, at regeringen har skåret 60 pct. ned på miljøstøtten, da den kom til. Mifresta-rammen er jo nærmest udhulet, og man har også skåret ned på ulandsrammen. Det er jo en sandhed, som mange vil konstatere. Det er der også andre i regeringen, der har erkendt at man har gjort. Hvordan kan man stå her og sige, at man har øget indsatsen, når det er direkte i strid med sandheden? Det mener jeg altså at ministeren bør dementere.

Når vi diskuterer det her spørgsmål i dag om opfølgning på Johannesburg, så diskuterer vi også indhold, altså hvad vi indholdsmæssigt ønsker, der skal ske på opfølgningssiden. Med hensyn til formen synes vi, at regeringen gør mange gode ting. Man har et godt embedsapparat både i Miljøministeriet og i Udenrigsministeriet, der gør en enorm indsats, men det er indholdet, der er interessant, og med hensyn til indholdet må vi bare konstatere, at der er regeringen altså ved at udvande den danske indsats, og det beklager vi dybt i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Tak til ministeren. Det giver mig anledning til tre spørgsmål. Først en gentagelse af det spørgsmål, jeg kom med under min ordførertale, nemlig om regeringens strategi for de kommende WTO-forhandlinger. Dernæst hørte jeg ministeren sige, men det er muligt, at jeg har hørt forkert, at nu pristalsregulerede man støtten for 2002 til 2003, og sådan vil politikken være fremover.

Skal det forstås sådan, at det nu er regeringens politik, at vi fastfryser støtten på niveauet for 2002, så pristalsregulerer vi, og at vi nu aldrig igen vil få en fast procentdel af bruttonationalproduktet? Det er jo et ret radikalt brud med den politik, vi har haft indtil nu. Altså går Det Konservative Folkeparti, går regeringen ind for, at man fremover har en fast procentdel af bruttonationalproduktet som målestok for, hvor høj dansk ulandsbistand skal være?

Endelig det tredje spørgsmål: Jeg kan forstå nu, at Dansk Folkeparti og regeringen er i fuld-